

Σαλιγκάρι:

Το σαλιγκάρι είναι γαστερόποδο πνευμονοφόρο μαλάκιο που το σώμα του προφυλάσσεται από ένα περιελιγμένο όστρακο. Χαρακτηριστικότερο είδος είναι ο Κοχλίας ο πωματίας κοινώς σαλιγκάρι, σάλιαγκας, χοχλιός. Τρέφεται με φυτικές ύλες (χορτάρι, βλαστάρια) τις οποίες αποσπά από το υπόστρωμα χρησιμοποιώντας την γλώσσα του (που φέρει κερατώδεις σχηματισμούς σαν δόντια) ενώ κινείται αργά αφήνοντας ίχνη βλέννας και εμφανίζεται κυρίως τις βροχερές μέρες.

Τα σαλιγκάρια δραστηριοποιούνται όταν επικρατεί υγρασία (π.χ μετά την βροχή, κατά την διάρκεια της νύχτας) ενώ όταν οι συνθήκες είναι υπερβολικά ξηρές υποχωρούν στο εσωτερικό του κελύφους και σφραγίζουν την είσοδο με ένα είδος προσωρινού καλύμματος από αποξηραμένη βλέννα, το επίφραγμα. Σε αυτή την κατάσταση τα σαλιγκάρια βρίσκονται σε ένα είδος «νάρκης» και μπορούν να επιβιώσουν χωρίς νερό για μήνες.

Κάθε σαλιγκάρι ψάχνει για μαλακό έδαφος για να σκάψει και να αφήσει τα αβγά του, τα οποία εναποθέτει σε μικρούς λάκκους 2,5-4 εκ. Γεννά περίπου 85 αβγά και τα μικρά σαλιγκαράκια γεννιούνται μετά από 2-4 εβδομάδες. Συνήθως τα σαλιγκάρια γεννούν όταν έχει υγρασία και η πιο γόνιμη περίοδος τους είναι από Φεβρουάριο έως Οκτώβριο.

Τα σαλιγκάρια επιβιώνουν σε ασβεστώδη και όχι αργιλώδη εδάφη, η παρουσία ασβεστίου είναι απαραίτητη για τη δημιουργία του κελύφους τους. Τέλος, τα σαλιγκάρια είναι ερμαφρόδιτα. Αυτό σημαίνει ότι κάθε σαλιγκάρι διαθέτει τόσο αρσενικά όσο και θηλυκά όργανα αναπαραγωγής. Για να γονιμοποιηθεί πρέπει να ζευγαρώσει με άλλο σαλιγκάρι και να φέρουν σε επαφή τα αντίθετα γεννητικά τους όργανα.